

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 136/2018-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. marca 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], zastúpenej advokátom [REDAKČIA], vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Košice I č. k. 19 C 1/2014-234 z 18. októbra 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. januára 2018 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľka“, v citáciách aj „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

uznesením Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) č. k. 19 C 1/2014-234 z 18. októbra 2017 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že okresný súd ju vo veci vedenej pod sp. zn. 19 C 1/2014 predvolal na pojednávanie nariadené na 18. október 2017 o 14.00 h.

Sťažovateľka mailom 18. októbra 2017 o 08.13 h doručila okresnému súdu podanie „*Návrh na odročenie pojednávania vytyčeného na deň 18.10.2017 - po oprave chýb v písaní zo dňa 18.10. 2017*“ spolu s prílohou „*Lekárska správa LSPP zo dňa 18. októbra 2017*“ (ďalej len „lekárska správa“).

Dňa 18. októbra 2017 o 09.21 h doručila sťažovateľka mailom podanie „*Návrh na odročenie pojednávania vytyčeného na 18. 10. 2017 - po oprave chýb v písaní zo dňa 18. 10. 2017*“ spolu s prílohou lekárskej správy.

Prostredníctvom kuriéra doručila sťažovateľka okresnému súdu do podateľne 18. októbra 2017 o 10.25 h podanie „*Návrh na odročenie pojednávania vytyčeného na 18. 10. 2017 - po oprave chýb v písaní zo dňa 18.10. 2017*“ spolu s prílohou lekárskej správy.

Okresný súd neupovedomil sťažovateľku o skutočnosti, že dôvod, pre ktorý navrhla pojednávanie odročiť, „*nie je dôležitý na odročenie pojednávania vytyčeného na deň 18.10.2017 o 14;00 hod.*“.

Okresný súd pojednávanie 18. októbra 2017 o 14.00 h otvoril a vec pojednával bez prítomnosti sťažovateľky.

Uznesením č. k. 19 C 1/2014-234 z 18. októbra 2017 okresný súd uložil sťažovateľke poriadkovú pokutu vo výške 200 €, ktorú sťažovateľka bola povinná zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti uznesenia.

Napadnuté uznesenie nadobudlo právoplatnosť 21. novembra 2017.

Sťažovateľka uviedla, že „*jej základné právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru... základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy...*

a základné právo pokojne užívať svoj majetok podľa článku 1 Protokolu č. 1 k Dohovoru... bolo porušené z nasledujúcich dôvodov :

Podľa dikcie ust. § 183 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení (ďalej len „CSP“) ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, je povinná uviesť telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorú ju možno upovedomiť o rozhodnutí o jej návrhu na odročenie pojednávania.

Sťažovateľ doručil Prvostupňovému sudu elektronicky na mailovú adresu... dňa 18.10.2017 o 08:13 hod podanie - Návrh na odročenie pojednávania vytyčeného na 18. 10. 2017 zo dňa 18 10 2017 spolu s prílohou Lekárskou správou LSPP zo dňa 18. 10. 2017

Nakoľko toto podanie nemá charakter podania vo veci samej podľa dikcie ust. § 123 ods. 2 CSP, v súlade s ust. § 125 CSP bolo elektronickou formou podania toto podanie Prvostupňovému sudu riadne doručené.

Toto podanie okrem všeobecných náležitostí obsahuje aj špeciálnu náležitosť podľa dikcie ust. § 183 ods. 4 CSP, a to elektronickú adresu Sťažovateľa, na ktorú možno Sťažovateľa upovedomiť o rozhodnutí Prvostupňového súdu o Návrhu Sťažovateľa na odročenie Pojednávania.

Vzhľadom k tomu bol Prvostupňový sud z úradnej povinnosti povinný sa týmto podaním zaoberať od momentu, kedy Prvostupňovému súdu toto podanie došlo teda dňa 18.10.2017 od 08:13 hod... Sťažovateľ namieta, že Prvostupňový sud porušil svoju povinnosť podľa dikcie ust. § 183 ods. 4 CSP tým, že neupovedomil Sťažovateľa na elektronickej adrese Sťažovateľa uvedenej v Návrhu na odročenie pojednávania o tom, že dôvod uvedený v Návrhu na odročenie pojednávania nie je podľa zistenia Prvostupňového súdu dôležitý dôvod na odročenie Pojednávania a to aj napriek tomu, že dôvod uvedený v Návrhu na odročenie pojednávania za dôležitý dôvod na odročenie Pojednávania nepovažoval. O tom svedčí právny názor Prvostupňového súdu vyjadrený v piatom odseku Uznesenia, keďže podľa právneho názoru Prvostupňového súdu z predloženej správy o ošetrovaní zo dňa 18.10.2017 nie je možné zistiť, či zdravotný stav

žalobkyne bol taký, že by sa táto nemohla bez ohrozenia vlastného zdravia alebo života zúčastniť pojednávania na súde.

Prvostupňovému súdu nebránila žiadna skutočnosť, aby o zistení, že Sťažovateľom navrhovaný dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý dôvod na odročenie Pojednávania nemohol Prvostupňový súd Sťažovateľa na uvedenú elektronickú adresu upovedomiť. Prvostupňový súd porušil povinnosť založenú príkazom vety prvej ust. § 183 ods. 4 CSP. Keďže Sťažovateľ od Prvostupňového sudu nebol upovedomený o skutočnosti, že Prvostupňový súd nepovažuje Sťažovateľom navrhovaný dôvod za dôležitý dôvod na odročenie Pojednávania, mal Sťažovateľ za takéhoto stavu procesnoprávnej istoty skutočne zato, že vytýčené Pojednávanie nebude otvorené a bude odročené.“.

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo Sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv základných slobôd, základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základné právo pokojne užívať svoj majetok podľa článku 1 Protokolu č. 1 k Dohovoru o ochrane ľudských práv základných slobôd Uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 18.10.2017 sp. zn. 19C/1/2014-234 porušené bolo.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje Uznesenie Okresného súdu Košice I zo dňa 18.10.2017 sp. zn.: 19C/1/2014-234.

3. Okresný súd Košice I je povinný do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky uhradiť Sťažovateľovi trovy konania na účet právneho zástupcu Sťažovateľa.“

Sťažovateľka tiež navrhla, aby ústavný súd rozhodol o dočasnom opatrení a odložil vykonateľnosť napadnutého uznesenia okresného súdu.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti ide vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, II. ÚS 172/2011, I. ÚS 143/2014).

Podľa svojej konštantnej judikatúry ústavný súd nemá zásadne oprávnenie preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil

(II. ÚS 21/96, III. ÚS 151/05). Vo všeobecnosti úlohou súdnej ochrany ústavnosti poskytovanej ústavným súdom napokon nie je ani chrániť občana pred skutkovými omylmi všeobecných súdov, ale chrániť ho pred takými zásahmi do jeho práv, ktoré sú z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné (I. ÚS 17/01). Z rozdelenia súdnej moci v ústave medzi ústavný súd a všeobecné súdy totiž vyplýva, že ústavný súd nie je opravnou inštanciou vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov. Úlohou ústavného súdu nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 5 ústavy (I. ÚS 13/01, I. ÚS 120/04).

Z postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať také rozhodnutie všeobecných súdov, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo samotným rozhodnutím došlo k porušeniu základného práva alebo slobody, a skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom preskúmania vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00, m. m. I. ÚS 37/95, II. ÚS 58/98, I. ÚS 5/00, I. ÚS 17/00).

Podstata tvrdenia sťažovateľky o porušení ňou označených práv spočíva v tom, že pri ukladaní pokuty v jej prípade neboli splnené zákonné podmienky na uloženie poriadkovej pokuty, pretože okresný súd, nesplniac si povinnosť vyplývajúcu mu z § 183 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ju o rozhodnutí neakceptovať jej dôvody žiadosti o odročenie nariadeného pojednávania neupovedomil a za jej neúčast' na pojednávaní jej uložil pokutu.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol:

„1. Žalobkyňa bola predvolaná na pojednávanie konané vo veci dňa 18.10.2017 o 14.00 hod. Predvolanie na pojednávanie jej bolo doručené dňa 25.9.2017. Napriek tomu sa žalobkyňa na pojednávanie neustanovila a svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnila návrhom na odročenie pojednávania doručeným tunajšiemu súdu osobne dňa

18.10.2017 o 10.25 hod. a to z dôvodu, že bola ošetrovaná a že sa zo zdravotných dôvodov nemôže zúčastniť pojednávania. Zároveň súd zistil, že v deň konania pojednávania t. j. 18.10.2017 o 10.30 hod. boli do podateľne tunajšieho súdu osobne predložené dôkazy v písomnom podaní, ktoré predložila súdu žalobkyňa.

2. Podľa ust. § 102 ods. 1 C. s. p., súd môže uložiť poriadkovú pokutu tomu, kto sťažuje postup konania najmä tým, že

a) nesplní povinnosť uloženú súdom a svoju nečinnosť v konaní neospravedlní včas a vážnymi okolnosťami,

b) sa nedostaví na súd, hoci naň bol riadne a včas predvolaný a svoju neprítomnosť neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami,

c) neuposlúchne príkaz súdu,

d) ruší poriadok alebo dôstojný priebeh pojednávania alebo

e) urobí hrubo urážlivé podanie.

3. Podľa ust. § 102 ods. 2 C. s. p., výšku poriadkovej pokuty určuje súd s prihliadnutím na povahu porušenej povinnosti; poriadkovú pokutu možno uložiť do 500 eur.

4. Podľa ust. § 102 ods. 3 C. s. p., súd môže pri opakovanom porušení povinnosti uložiť poriadkovú pokutu do 2 000 eur.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia, keďže žalobkyňa sťažila postup konania tým, že sa nezúčastnila pojednávania a svoju neprítomnosť neospravedlnila včas a vážnymi okolnosťami, nakoľko z predloženej správy o ošetrovaní zo dňa 18.10.2017 nie je možné zistiť, či zdravotný stav žalobkyne bol taký, že by sa táto nemohla bez ohrozenia vlastného zdravia alebo života zúčastniť pojednávania na súde, súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, a uložil jej poriadkovú pokutu vo výške 200,- EUR. “

Sťažnosť je treba považovať za zjavne neopodstatnenú.

Podľa ústavného súdu vzhľadom na výšku pokuty, ktorá bola sťažovateľke udelená okresným súdom (200 €), ide o prípad posudzovaný ako tzv. bagatelná vec a vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu zakladá z hľadiska doterajšej judikatúry ústavného súdu

(porov. najmä IV. ÚS 358/08, ako aj IV. ÚS 340/2014, III. ÚS 529/2014, II. ÚS 468/2015, II. ÚS 357/2015, II. ÚS 149/2018) dôvod na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde už pri jej predbežnom prerokovaní z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Opodstatnenosť sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy v bagatel'ných veciach prichádza totiž do úvahy iba v prípadoch extrémneho vybočenia zo štandardov, ktoré sú pre postupy zisťovania skutkového základu sporu a pre jeho právne posúdenie esenciálne (porov. IV. ÚS 358/08, II. ÚS 149/2018).

Odmietnutím je sťažnosť sťažovateľky vybavená v celom rozsahu vrátane jej návrhu na vydanie dočasného opatrenia, ktorého vydanie prichádza do úvahy len v prípade sťažnosti prijatej na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. marca 2018